

Miłosz Rychlik klasa VIII
Szkoła Podstawowa w Besiekierzu Rudnym

„Musicie od siebie wymagać, nawet, gdyby inni od Was nie wymagali”

Łatwo jest osiąść na laurach
Nic w życiu nie zyskać
Być zgnuśniałym, smutnym, biernym
Energia nie tryskać.
Rodzice wciąż oczekują,
Że ich w czymś wyręczysz,
A Ty w swym lenistwie, na samą myśl się męczysz.
Wstań człowieku!
Odrzuć myśli, które wciąż Cię trują
Zrób ze swym życiem znacznie więcej, niż inni oczekują.
Bądź pogodny, życzliwy, miły
Wciąż pomagaj bliskim
Mierz wysoko sam dla siebie
Stroń od pobudek niskich
Miej w pamięci wielkie słowa naszego papieża
Jak on tak i Ty w swym życiu na wyżyny zmierzaj.
Wymagaj od siebie więcej, niż inni od Ciebie
Zapewnisz sobie miłość Boga i może miejsce w niebie.

Witold Kozar , kl 7 Szkoła Podstawowa nr 3 w Tomaszowie Maz.

mogę nie muszę

mogę życie przeżyć unikając krzyża
oszukując siebie że nie ma cierpienia
na fb mieć mega zdjęcia i znajomych full
subów łapek i polubień setki

mogę życie przeżyć w bańce pięknych słów
w zapachu najdroższych perfum
w otoczeniu pięknych dziewcząt

mogę krzyczeć, że chcę więcej wolności
i wciąż czuć się stłamszony
a wieczorem płakać z samotności

mogę wyglądać, jakbym ciągle pozował do zdjęć
mogę ważyć każde słowo i udawać mądrego
mogę drwić z tych którzy ze swych dłoni
rózańca nie wypuszczają

mogę, ale kiedyś usłyszałem że
nawet gdyby inni ode mnie nie wymagali
to ja muszę

i właśnie tak chcę życie przeżyć.

Wojciechowska Natalia, klasa 6a, SP nr 6 w Łodzi

„Każde życie, nawet najmniej znaczące dla ludzi, ma wieczną wartość przed oczami Boga.”

Choć Cię widzimy niedoskonałym,
W oczach Jezusa - Jesteś wspaniały!
Bo dla Niego każdy jest taki sam,
Bo najważniejsze, co mówi Pan.
On Cię wspiera w każdej chwili,
Nawet, gdy inni dla Ciebie niemili.
On Cię zna świetnie! Nie pyta – kto Ty?
Bóg to Twój Ojciec, pamiętaj o tym!

Nie każde życie jest idealne,
Choć innych może być nawet banalne.
Niektórzy bardzo wsparcia potrzebują,
Od Boga i bliskich je otrzymują!

Choć jesteś “malutki” w oczach bliźniego
Kochaj go zawsze jak siebie samego
Pomyśl dobrze, nie zamykaj się w sobie,
Bo Jezus będzie zawsze przy Tobie!

Oliwia Buczko kl. 4B SP nr 6 w Łodzi

"Musicie"

Musicie od siebie wymagać,
nawet gdyby inni nie wymagali.
Musicie się uśmiechać,
nawet gdyby inni się nie uśmiechali.
Musicie wierzyć w siebie,
nawet gdyby inni już nie wierzyli.
Musicie lubić siebie,
nawet gdyby inni nie lubili.

Musicie dbać o Życie,
bo jest pięknym darem.
Musicie modlić się skrycie,
by rosnać w siłę i w wiarę.
Musicie czuwać nad sercem,
by zło go nie dostało.
Musicie od siebie wymagać,
by Dobro i Prawda przetrwały.
Musicie...

Urszula Wrzesińska, kl. 6b, SP nr 6 w Łodzi

Wiersz na podstawie myśli Jana Pawła II- „Każde życie, nawet najmniej znaczące dla ludzi, ma wieczną wartość przed oczami Boga.”

Każde życie

Każde małe, choćby najbłahsze życie,
Nawet nic nie znaczące dla ludzi bycie,
W oczach Wielkiego Boga dużo znaczy.
Na każdego z nas, choćby grzesznika, On patrzy,
Kocha, myśli, wierzy bardziej od mamy czy taty.
Czy czysty jak biała lilia jesteś, czy grzeszny,
Czy chodzisz do kościoła, czyś niewierny,
Nawet gdy wieczność pętlę swą zatoczy,
Nawet gdy na drogę złą zboczysz,
On zawsze cię kocha, po wsze czasy –
Moc Jego miłości jest wielka jak lasy,
Jak puszcze, szczyty, pustynie czy oceany.
Pamiętaj – zawsze jesteś przez Ojca kochany,
Choćbyś był jednym spośród milionów, a nawet bilionów,
Jesteś dla niego tak samo cenny jak inni, jak wór klejnotów.

Weronika Maciejewska kl. 6a nr 6 SP w Łodzi

(wiersz nawiązuje do myśli Jana Pawła II – „Każde życie, nawet najmniej znaczące dla ludzi, ma wieczną wartość przed oczami Boga”)

Idź przez życie
z głową do góry
Podnieś wzrok
spójrz ponad chmury.

Ciesz się każdą
drobną chwilą
A wszystkie smutki
zapewne miną.

Szanuj ludzi
bądź pomocny
W chwilach zwątpień
nie czuj się samotny.

Bądź przykładem
i miej odwagę
głosić słowa
w Biblii zawarte.

Bądź latarką
w ciemnym lesie
Dla tych których
zło tam niesie.

Kochaj, szanuj
dawaj wsparcie
O swej wierze
mów otwarcie.

Wciąż wymagaj
sam od siebie
By się cieszyć
szczęściem w Niebie.

Karolina Nowak 6a SP nr 51 Ul. Ciołkowskiego 11 a Łódź

„Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od Was nie wymagali”

Wędrowiec

Gdy Jan Paweł II po świecie wędrował,
swoje nauki ludziom dawkował.
Mądry był człowiek, długo nam służył,
wie o tym każdy i mały i duży.
Głosił wszem wobec, że trzeba pomagać
no i od siebie też dużo wymagać.
Lecz nie dla sławy i dla poklasku,
bo nikt nie wymaga żyć w chwale i blasku.
Tak dla samego siebie-
daj Boże!
być odpowiedzialnym o każdej dnia porze.
Dążyć do celu, za czyny żałować,
a przede wszystkim życia nie zmarnować.

Natalia Rubaszewska, kl. 6c SP nr 58 w Łodzi

Nigdy nie jest tak, żeby człowiek, czyniąc dobrze drugiemu, tylko sam był dobroczyńcą. Jest równocześnie obdarowany, obdarowany tym, co ten drugi przyjmuje z miłością.”

Gdzieś pod lasem, nad doliną
mieszkał rolnik wraz z rodziną
nie czuł w sercu żadnej trwogi.
Kochał Boga oraz ludzi
i pracował w wielkim trudzie.
Nie narzekał i nie grzeszył,
z pomocą każdemu śpieszył.
Na kłopoty innych osób
zawsze on znajdował sposób.
Za to dobre, skromne serce
wszyscy go kochali wielce.
Pan Bóg też go obserwował
i nagrodę mu szykował.
Jego rolę wnet porosło
egzotyczną roślinnością.
Mógł zarobić i je sprzedać,
jednak w sercu swoje wiedział.
I obdarzył tym dostatkiem
Przyjaciół swych gromadkę.
Kiedy umarł ze starości
Bóg u siebie go ugościł.
Wieczność spędził w dobrobycie, zdrowiu szczęściu i zachwycie.
Więc pamiętaj mój kolego
- lepiej czynić coś dobrego
niż od ludzi często dostawać.
Warto z siebie dużo dawać!

Szymon Wekwejt, kl. 7c SP nr 58 w Łodzi

„Słowo a jednak wiele”

Nie proszę o dużo
Lecz o dobre słowo
By niosło w nas miłość
Codziennie na nowo
Nie proszę o wiele
Lecz o zrozumienie
Każde piękne słowo
Jest jak nowe tchnienie
Bo gdy „inni” będą
Po tej innej stronie
Trzeba do nich mówić
Pięknie w ładnym tonie
A może zrozumie to
Choćby cząsteczka
Że są piękne słowa
I piękne słóweczka

Julia Stanik , kl 4 SP 58 w Łodzi

„Każde życie, nawet najmniej znaczące dla ludzi, ma wieczną wartość przed oczami Boga”

Jan Paweł II

Czasem człowiek nie pamięta,
że Bóg stworzył też zwierzęta.
I przykazał się miłować,
darem życia się radować.
Czemu więc zabijasz mrówki,
muchom zaś urywasz główki?
Czemu zdeptałeś ślimaka?
Kamieniem rzuciłeś w ptaka?
Wszystkie Boże te stworzenia
mają wolę, chęć istnienia!
Może mają jakieś plany?
Może o czymś śnią nocami?
Może do rodziny spieszą
lub ot, tak się chwilą cieszą?
Czworo dzieci ma biedronka,
a chorego dziadka stonka.
Zając w planach ma podróżę,
nigdzie nie zabawia dłużej.
Pająk nie swą właśnie skończył
i z małżonką się połączył.
Przesłanie jest całkiem proste:
szanuj matkę, ojca, siostrę,
lecz miej w sercu też zwierzęta,
przykazanie to pamiętaj!

Jagoda Juśkiewicz , kl. 5a SP nr 120 w Łodzi

„Ołówek”

Mówią, by ołówkiem swe życie szkicować.
Pomału. Ostrożnie... A nie zaś malować
kredką kolorową, farbą czy mazakiem
lub formy stosując Bóg jeden wie jakie!
Ten szkic, co ołówkiem tworzymy nieśmiało,
wszak zmasać możemy i wciąż kartkę białą
w swych rękach trzymamy, choć trochę wytartą,
przy każdym "wycofaj" bezsprzecznie mniej wartą...
To jednak wciąż cała. I wciąż do użycia.
I znowu ołówek. I znów szarość życia...
A gdyby tak mazak, odważnie w swe dłonie,
pochwycić czerwony? Niech papier zapłonie!
Niebieski, co nieba nam dotknąć pozwoli.
Zielony, po którym by można do woli
biegać na bosaka, goniąc ciągle nowe
motyle jak tęcza, cudnie kolorowe...
Czasem także czarny, ciemnogrnatowy -
niepokojny, smutny, groźny i burzowy...
Potrzeba odwagi by barwy wpleść w życie.
Choć kartka niejedna tkwi w naszym zeszycie,
przepełnia nas trwoga by stracić choć skrawek.
Boimy się maźnięć bez opcji poprawek.
Na cud wciąż czekamy, choć rzadko się zdarza,
by los tak sam z siebie wielkiego malarza
uczynił z nas raptem, bo kaprys miał taki.
I wtedy dopiero te farby, mazaki...
Wystarczy czekania! Już dosyć wymówek!
Porzućmy na zawsze ów z gumką ołówek!
Nie gódźmy na szkice niezdarnie wytarte,
lecz twórzmy obrazy, bo te są coś warte.
By móc, gdy sztalugi czas pokryje pyłem,
powiedzieć do siebie: Ach! Naprawdę żyłem!

Grzegorz Burski, kl. 6b SP nr 166 w Łodzi

Życie – mała kropla w oceanie kosmosu,
tak zależne od początku, od tak wielu osób.
Upragnione, z miłości zrodzone, tak wiele znaczące
choć dla jednych cudem, innym trudem życia będące.
W chwili zrodzenia cel i drogę wytycza
nawet tym, co przed nim chowają swe oblicza.
Tak małe, choć wielkie idee i wartości wnosi,
gdy choć jeden człowiek serce swe ku Bogu wznosi
z prośbą i nadzieją o dar życia spokojnego
dla tego maleńkiego życia zrodzonego.
Aby wszyscy ludzie w końcu zrozumieli
czym jest cud narodzin i dar życia uszanować chcieli.
I nauki Jana Pawła do serc sobie wzięli,
który niegdyś mądre słowa wypowiedział,
Że każde życie najmniej znaczące dla ludzi
Wieczną wartość przed oczami Boga budzi.
A życie choć krótkie i ciągle się skraca
To po śmierci człowiek przed oblicze Boga Ojca wraca.